

Versos de desembre 2022

A la plaça Catalunya
de Manresa estan contents
perquè ara va de veres
desfer el nyap que fa molt temps
van fer pèrits i arquitectes,
i l'il·lustre Ajuntament,
en posar unes estructures
metàl·liques prominents,
sense haver tingut en compte
que no agradarien gens
perquè encotillen el arbres
i queden molt malament,
al parc que hi té Vila Closes
on se'l veu, a prop seient,
i pintant en un bell bronze,
satisfet, mig somrient.
S'hi faran, diuen, millores
com és refer el paviment
i l'enllumenat, que el d'ara
resulta insuficient,
i pel bé de la canalla
uns nous entreteniments.
Perquè t'escolti qui mana
prou sabem la bona gent

que qui no plora no mama.
Els veïns, doncs, finalment
se sentiran com a casa
quan hi passegin. Amén.

Una llengua si no es parla
deixa un dia d'existir.
Catalans, fills de la terra
i els que us ha dut el destí,
tinguem clar com clara és l'aigua
que la llengua del país,
és a dir la catalana,
s'ha d'estimar i protegir.
Cal parlar-la a totes hores,
tant de dia com de nit,
amb tothom i en tots els àmbits,
amb els grans i amb els petits,
perquè sigui imprescindible
com ho va ser fins ahir
per més que la llei franquista
fins i tot la prohibís.
Fem-la servir en la conversa,
que bé ens entén tot veí
si té un xic de bonhomia
i orelles per sentir.
És més, les llengües uneixen
els parlants. Tant és així
que sentim com de família
el que fa poc que és aquí
perquè en català ens contesta.
i li ho volem agrair.
Conclusió: no discriminis.
Tot depèn de tu i de mi.